

stud paa $3\frac{1}{2}$ Million Kr. der, selv om der kommer en Tillægsbevillingslov af det sædvanlige Omfang, vil være tilstrækkeligt til at imødekomme de Øuster i Retning af Betættelse i de kommunale Byrder, som ere fremkomne fra Landbrugets Side. Jeg vil i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa dette, da der jo efter Finanslovsforslagets Behandling vil blive Anledning til at drøfte det under Behandlingen af Forslaget om Amtsrepartitionsfondene.

Jeg vil kun udtale det Haab, at det Finanslovsforslag, som nu forlader Folketinget, maa have Held paa sin videre Bane. Jeg beklager, at det ikke har kunnet lykkes at faa dette Forslag fremmet tidligere end nu. Det har ligget dels i den Sygelighed, der har hersket blandt Finansudvalgets Medlemmer og dels — og navnlig — dert, at der i Aar lige som tidligere, og i Aar maatte endnu mere end tidligere, er strømmet en Masse Ændringsforslag ind til Finansudvalget mellem 2den og 3dje Behandling fra det højtærede Ministerium. Som Forslaget nu foreligger, indeholder det imidlertid ikke større Strids spørgsmål uden for dem, der ere en Følge af hele den fortvivlede Tilstand, hvorunder vi have levet i adskillige Aar, og alt beror altsaa paa, om det kan lykkes at finde en Løsning af disse Vanskeligheder. Hvis der er en alvorlig Vilje til at faa en Løsning, maa man kunne naa til en saadan at alle Parters grundlovmæssige Ret bliver respekteret, Folketingets ikke mindre end Landstingets og Regeringens. Er der en Vilje, saa findes der ogsaa en Vej.

J. C. Christensen: Hvad det Overskud angaar, som den ærede Ordfører oplyste os om, findes paa det foreliggende Budget, skal jeg ikke udtale mig derom i Øjeblikket. Jeg antager, ligesom han, at vi komme til at beskæftige os med dette Overskud i de nærmeste Dage; jeg ved ikke naar, men vi maa jo, efter som Stillingen er, komme til at tale derom. Det skal jeg imidlertid ikke fordybe mig videre i, men derimod skal jeg sige et Par Ord om Lovforslagets endelige Vedtagelse. Da vi i Fjor nogle Dage før denne Tid stod og vare færdige med Finanslovsarbejdet og skulde til at stemme om Forslagets endelige

Vedtagelse, da stemte Flertallet for Finanslovsforslagets endelige Vedtagelse, og det stemte under den Forudsætning, tror jeg nok, at jeg tør sige, at Finanslovsforslaget skulde gaa op i det andet Ting, for at man siden kunde forhandle om at gøre dette Lovforslag i en saadan Stand, at det kunde blive tjenligt til Brug for det provisoriske Ministerium. Jeg tror ikke at sige for meget, naar jeg siger, at det var under den Forudsætning, at Flertallet sendte Finanslovsforslaget op i det andet Ting i Fjor. De Erfaringer, vi gjorde derefter, bestyrke denne min Udtalelse. I Fjor gik Finanslovsforslaget siden, som vi alle vide, i Sællesudvalg, og der benyttede Flertallet Tiden, ikke til at arbejde i Udvalget, men til at føre hemmelige Forhandlinger om, hvorledes man skulde føre dette Ministerium, som nu i saa mange Aar har været uden for Lovens Grund, igen ind paa lovlig Grund. Jeg ser ikke, at den politiske Situation i Aar i Virkeligheden er forandret. Jeg ser ikke anderledes, end at det er Flertallets Mening at begynde, hvor det slap i Fjor, og jeg maa være saa meget mere forvisset derom, som Flertallets Leder i Fjor, inden vi sluttede Arbejdet, udtalte, at han opfordrede sine Meningsfæller til at fortsætte i Aar og meget beklagede, at man ikke var nået til den Overenskomst, som man havde været saa nær ved at naa. Naar det er Meningen, at man vil fortsætte i Aar, hvor man har sluppet i Fjor, og fortsætte paa den samme Vej, som man da begyndte paa, at man ved hemmelige Forhandlinger og Aftaler vil søge at stætte dette Ministerium paa lovlig Grund, saa vil jeg ikke tage Del i den Afstemning, som her finder Sted ved at sige Ja til Finanslovsforslaget. Thi under en saadan Forudsætning kan jeg ikke være med at sende Finanslovsforslaget op i det andet Ting. Man vil maasse sige fra Flertallets Side, at jeg kan ikke vide noget om, hvor vidt man atter i Aar vil føre hemmelige Forhandlinger. Men lad os være saa ærlige over for hinanden, at man ikke lægger Skjul paa, hvad der virkelig fandt Sted i Fjor, og hvad der finder Sted i disse Dage, maasse i dette Øjeblik. Det er ikke ukendt for nogen, at disse Forhandlinger ere fortsatte og fortsattes fremdeles. Jeg tror ikke, at dette er den rette Vej til